

GUIA PER PARES

TOTS els nens, el nostre també, necessiten que els agafem, que els acariciem, que els fem pessigolles, que els fem riure, que els parlem, que els cantem....

I TOTS els nens, també el nostre, responen mirant-nos, somrient, girant el cap, bellugant les manetes, les cames, el cos, balbotejant....de vegades, plorant!

Absans del llenguatge oral, hi ha tot un món de comunicació que s'ha d'aprofitar:

Les mirades

Girar el cap

Aixecar els braços

Les patades

El somriure

Cadascuna d'aquestes **iniciatives comunicatives** que fa el nen ha de rebre una resposta per part nostra, per mantenir-les i augmentar-les, per establir un **intercanvi comunicatiu** amb l'adult. Això és previ a l'establiment del llenguatge.

Els moments per la comunicació els trobem en la interacció espontània i no a partir d'horaris i calendaris preestablerts. Cada nen té un moment en que està més receptiu i cal estar alerta per aprofitar-los i gaudir junts.

Canvis de bolquer

Menjades

Catifeta

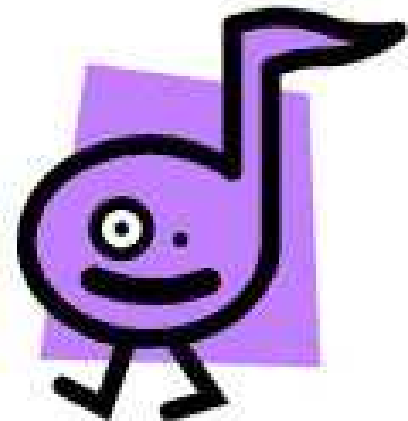
Bany

Nosaltres potenciem la **comunicació** amb:

- **Indicadors** verbals i gestuals
- Esperant... (amb un somriure, expressions facials, vocalitzacions...)
- Fent **pauses**
- Fent **preguntes tancades** (esperant que et respongui *si/no* primer amb gest i després amb paraula)
- Fent **preguntes obertes**
- Deixant la frase inacabada
- **Iniciant** la resposta del nen/a
- **Sobreinterpretant** (donant significat)
- Afavorint la **intenció comunicativa**. En un començament és l'adult qui la manifesta (responent a les manifestacions: mirades, vocalitzacions, gestos... del nen) i que progressivament el nen les utilitzarà per cridar l'atenció de l'adult.

Mitjançant:

- Cançons
- Rodolins
- Jocs de falda
- Situacions interactives que es donen al llarg de la jornada (menjar, bany, vestir...)

Sobretot PARLANT-LI sempre:

- **esperar una resposta per part del nen (això és el que ens porta a establir una alternança comunicativa, que serà la base del seu futur llenguatge)**
- **mantenint un contacte ocular: ell/a ha d'aprendre que quan tu li parles t'ha de mirar per saber que s'està establint un intercanvi comunicatiu.**
- **si la resposta no es dona, cal estimular perquè aparegui.**

A mesura que es fa més gran i ell ja **interacciona amb l'entorn**, cal explicar els fets que es van succeint en el seu entorn: ajudar-lo a anticipar el que passarà posteriorment, recordar fets passats que han succeït i parlar del que està passant en cada moment.

Aprofitar moments idonis de la jornada per: mirar contes, jugar... i així establir **formats d'atenció i acció conjunta**.

És important establir **bons hàbits**: horaris, rutines, bona alimentació...

Cal ser capaços d'establir límits i pautes de conducta per educar el fill/a.

**Fins i tot el viatge
més llarg comença
fent un petit pas.**

Elaborat per:

GRUP DE TREBALL DE LOGOPEDES AMB ALUMNES AMB
DIFICULTATS AUDITIVES (0-6 ANYS) CREDA – Tarragona

Il·lustracions:

Núria Torné Piqué

CURS 2010-2011